

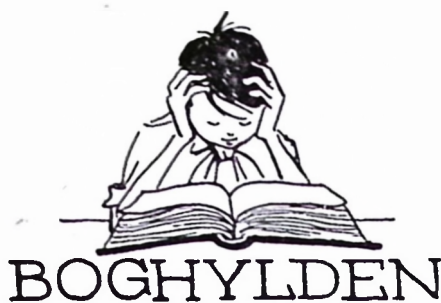
Spejdernes Magasin

50. årgang nr. 9

December

1966

En frygtelig faldgrube

I vores egen verden er skydevåbenet, selv i sin mest primitive form, en ret sen opfindelse. Længe måtte jægerne benytte sig af simple metoder — f.eks. at grave faldgruber for byttet. Heller ikke denne gammeldags jagtmetode har vi patent på. Hver sommer kan vi få beviset for, at der er andre end os, der kender den metode. Kommer man til Bornholm eller Tisvilde Hegn på solbeskinnede sydvendte skrånninger. Har det været varmt og tørt en dag eller to, skulle man kunne finde dens faldgrube, hvis

Dyret er myreløven, en lille insektlarve, som man kan finde i de bornholmske klitter og ved Tisvilde Hegn på solbeskinnede sydvendte skrånninger. Har det været varmt og tørt en dag eller to, skulle man kunne finde dens faldgrube, hvis

man har lidt tålmodighed og bruger sine øjne godt. Det, man skal se efter, er en pæn og regelmæssig tragt i sandet — af omfang mellem en 25-øre og et 5-kronestykke.

Har man fundet en sådan tragt, kan man sætte sig ned og vente på, at et af naturens uhyggeligste skuespil skal tage sin begyndelse. Den ene hovedperson er til stede: i tragtens bund ser man en vidtåben tang; det er myreløvens store kindbakker. Og så ventes der kun på den anden hovedperson: en myre eller et andet ulykkeligt offer.

..... Ad tragtens skrånninger skrider myren ned mod den opspilede tang og i det øjeblik, den når bunden, klapper tangen sammen om den. Myren spræller vildt i luften, men der er ikke noget at gøre. Gennem sine kindbakker er myreløven allerede ved at sprøjte en giftig, fordøjende væske ind i myren. I nogle tilfælde trækker den myren med sig ned under sandet — i andre udsuger den myren i det fri. Og når myren efter et kvarters tid er udsuget, kaster myreløven det tomme kitinskelet ud af tragten.

Det er ikke altid, det går så hurtigt. Det kan ske, at myren har held til at få fodfæste og er på vej op mod tragtens kant — men så kommer den til at skubbe et par sandskorn løse. De ruller ned til myreløven, og den ved straks, hvad der

er på færde. Den foretager et par hurtige kast med hovedet og sender byger af sand op efter myren. Og i de fleste tilfælde mister myren fodfæstet under bombardementet og ruller ned til de ventende kindbakker.

Ovenstående er hentet fra den danske zoolog Bent Jørgensen's bog »OPFINDSOMHED I DYREVERDENEN«, der rummer et væld af spændende beretninger om opfindelser i dyreverdenen.

Hvad mener du f.eks. om fiskende fisk, pistolskydende fisk, lassoedderkoppen, der fanger sit bytte med en lasso!, kastenet-edderkoppen, der fanger sit bytte med et kastenet!, gartnermyrerne, der driver organiseret landbrug eller øksefisker, der kan flyve 3-4 meter ved hjælp af sine vingeformede brystfiner.

Således fortsætter bogen med utallige skildringer, - den ene mere utrolig end den anden, for, som bogen konkluderer, »Der er næsten ikke den ting, som dyrene ikke allerede har — og ofte bedre end vi.«

Bent Jørgensen:
Opfindsomhed i dyreverdenen
Hft. kr. 24,- - ib. kr. 35,-

I dette nummer:

Juleforberedelser
Foto: Rasmus Nielsen

Boghylden	162
Nivellering	164
Fotos fra Kulso	166
Opfinderklubben	167
Spejderhjælpen	167
Magasinet - 50 år	168
Sherwood Turneringen	169
B-P tegner og fortæller	172
Nordens største snemand	173
Nordisk konkurrence om patruljedyr	173
Jungle-nyt	174
Kulso-spallan: Fodring af fugle ..	176
Spejder Tidende	177
Smånyt fra hav og fjord	179
Æres-siden	179

JULEGAVE-IDÉ

Nu foreligger den nye udgave af PF-BOGEN

Alle PF'er må have den — Fås på depotet.

— Anmeldelse i næste nummer.

*Når den stjerne lys og mild
sig lod se ved midnatstid,
var det sagn fra gamle dage,
at en konge uden mage
skulle fødes på vor jord.*

*Stjernen ledte vise mænd
til vor herre Kristus hen;
vi har og en ledestjerne,
og når vi den følge gerne
komme vi til Jesus Krist.*

*Denne stjerne lys og mild,
som kan aldrig lede vild,
er hans guddoms-ord det klare,
som han os lod åbenbare
til at lyse for vor fod.*

SKOVMÆND

Redigeret af Bjørn Glyng

Nivellering

Tekst & tegninger: Busser

Hvad er et kort uden højdeangivelser? — Et fladt og ofte misvisende billede af de faktiske terrænforhold. Først det »rigtige« kort med højdekurver fortæller os noget om landskabet. Derfor må man lære sig kunsten at nivellere. Det er den ene side af sagen. Nivellement bruges jo i dagliglivet i stor udstrækning, ikke mindst på en byggeplads.

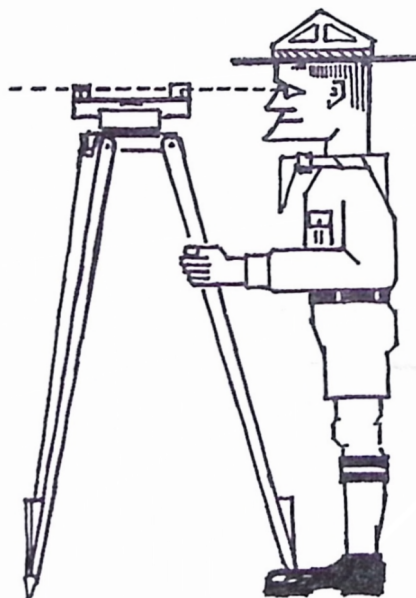
—En murer nivellerer snevejs af tilfælde hver dag, når han med sit waterpas (han kalder det for resten et loddebræt) kontrollerer, om skifterne er vandrette.

Ude i terrænet er det straks sværere, hvis man skal finde to punkter, der ligger lige højt.

Den simpleste måde er at tage en gennemsigtig plasticslange og fylde den med vand. Ved at holde de åbne ender opad og se på vandoverfladerne kan man hurtigt bestemme to punkter der ligger lige højt. (Forbundne kar). Metoden har den fordel, at man kan nivellere omkring flere hjørner i eet »kig«.

Men trods alt er der grænser for, hvor lang en haveslange er, så hvis man skal i marken, må vi anvende et NIVELLERINGSINSTRUMENT.

Et ganske simpelt instrument består i at slå et kort bræt vinkelret på et l ngt, som man spidser i den ene ende og slår i jorden. På sidstnævnte et lod i en snor, hvorefter

man retter apparatet lodret op og kigger vandret ud i landskabet over et par sigtemærker på det korte bræt.

Hvis det ellers er lavet nøjagtigt nok, kan det bruges, men det skal siges, at metoden er noget besværlig, hvis man skal vende sigteretningen.

Nej, vi må bygge noget bedre, og eftersom vi (formentlig) ikke vil betale flere tusinde kroner på et fuldstændt instrument, vælger vi den næstbedste løsning: Vi bygger et selv!

Vi stiller følgende krav til det: Det skal være overkommeligt at arbejde med (kunne transporteres),

sigtemidlet skal kunne drejes hele horisonten rundt, og endelig skal det fremstilles nøjagtigt. (Det sidste afhænger af fremstilleren).

Det her viste nivelleringsinstrument skulle opfylde ovennævnte krav og har desuden endnu en funktion: Det kan med lidt ekstra ulejlighed anvendes som »teodolit« (vinkelmåler), hvis man afmærker en gradskala på kransen.

Hvis du ser på tegningen, vil du se, at det består af:

Et sigtebræt

hvortil anvendes et waterpas. Dette forsynes med sigtemærker, f. eks. af vinkelbukkert plade. Det siger sig selv, at overkanterne på disse må være fuldstændigt parallelle med waterpassets overkant.

For at beskytte disse vitale og sårbare dele vil det være praktisk (også af hensyn til solrefleks) at påbygge beskyttelsesskærme.

Vuggen:

fremstilles af stabilt træ (f. eks. teak, som tåler vejr og vind). Den er forsynet med en støttegang, hvori sigtebrættet fastgøres med to lange undersænkede skruer fra bunden. I midten af støttegangen findes en udsparring for samlebolten. (Se detaillén).

Drejeskiven:

fastskrues til bunden af vuggen med 4 undersænkede skruer — i undersænkede huller. (De to er ekstra lange, da de samtidig skal fastholde sigtebrættet).

I midten et »frihul« med så fin pasning, at samlebolten kun lige kan gå igennem (må ikke kunne rokke).

Drejeskiven fremstilles af min. 2 mm plade og skal være helt plan.

Det her nævnte omfattede den af-
tagelige overpart.

Den faste underpart består af:

Fodpladen:

som er nøjagtig magen til drejeskiven, og som fastgøres til vederlaget med undersænkede skruer.

Vederlaget:

er som vuggen fremstillet af stabilt træ. I midten et gennemgående hul for samlebolten. Det vil være praktisk at indpresse en rorbøsning.

Benene:

Vederlaget er forsynet med tre »ører« med huller for fastgørelse af benene.

fremstilles af løvtræ (f. eks. ask) og samles med vederlaget med brædebolte, mellemlægsskiver og fløjmetrikker.

Benene er ca. 1200 mm lange og forsynes forneden med trædeklodser. Nederst er de tilspidsede, og det er tilrådeligt at forsyne tilspidsningen med en forhudning af tynd jernplade.

Det var lidt om selve fremstillingen. Tilbage er kun at bemærke, at under brugen er det meget vigtigt, at instrumentet drejes med en jævn bevægelse. Derfor er der anvendt fjederskive ved samlebolten, og mel-

lem drejeskiven og fodpladen skal påføres lidt smørefedt. (Rigtige nivelleringsinstrumenter går naturligvis på kuglelejer).

Foruden nivelleringsinstrumentet er det nødvendigt at fremstille et STADIUM.

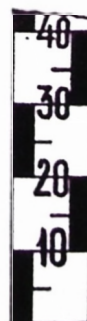
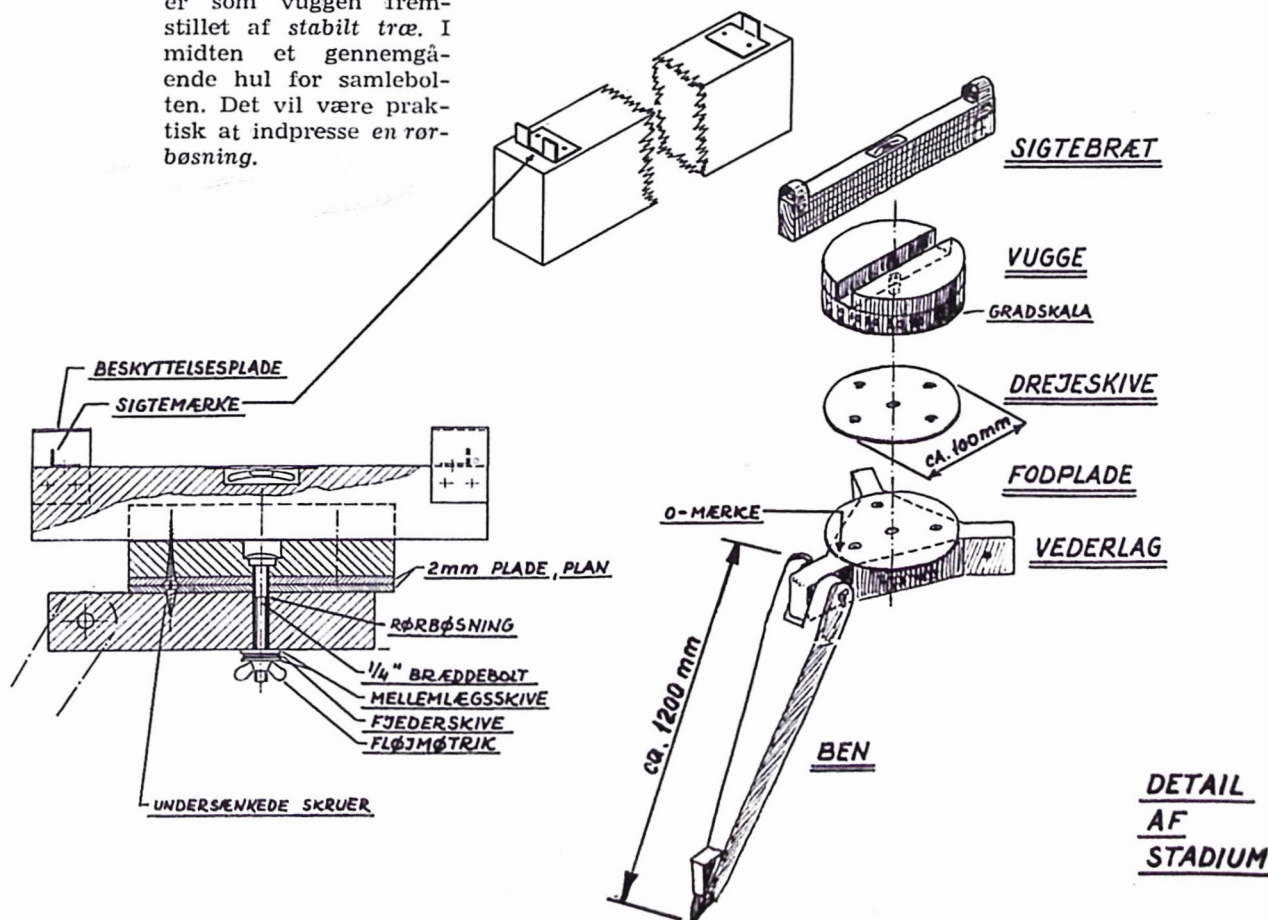
Det består af et 4 meter højt, sammenklappeligt bræt, hvorpå man maler den ene side hvid. På denne side afmærker man med tydelige farvefelter og store tal hver 10 cm. For hver meter skifter man farve fra sort til rød påmaling. F. eks. 0-1 meter: sorte tal og streger, fra 1-2 meter: røde betegnelser.

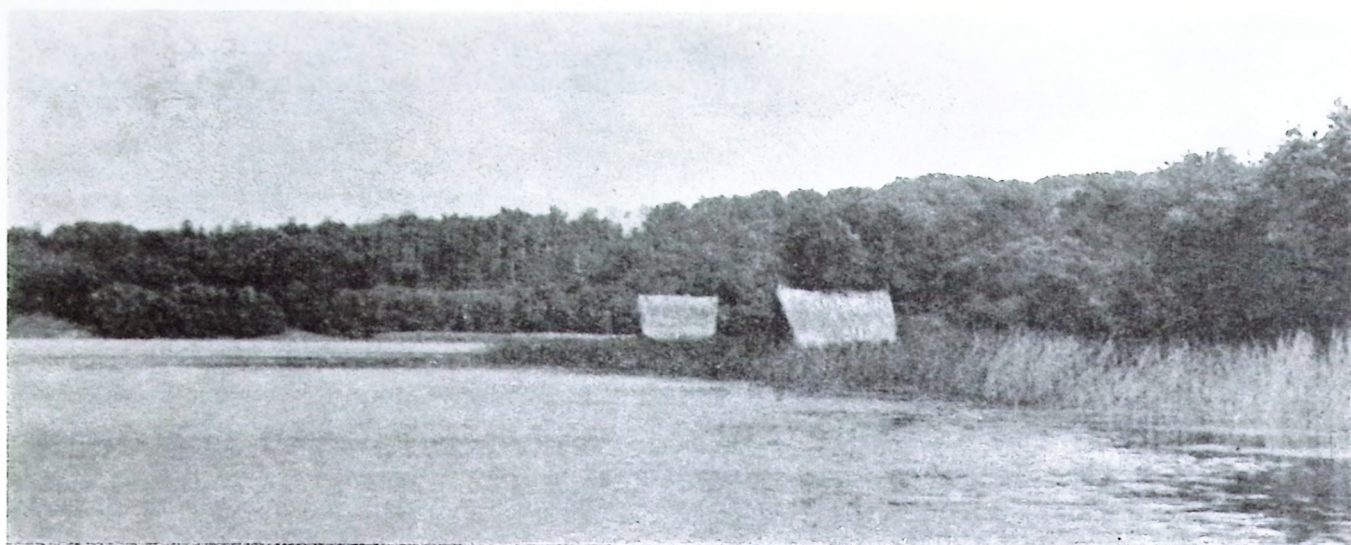
(Se detail af stadiet).

Når du (I) nu får mod på opgaven her, kan du glæde dig til næste nummer af Magasinet, for vi fortsætter næste gang med at tale om selve nivelleringen. Det skulle gerne blive lige så inspirerende at arbejde med det færdige apparat.

God fornøjelse!

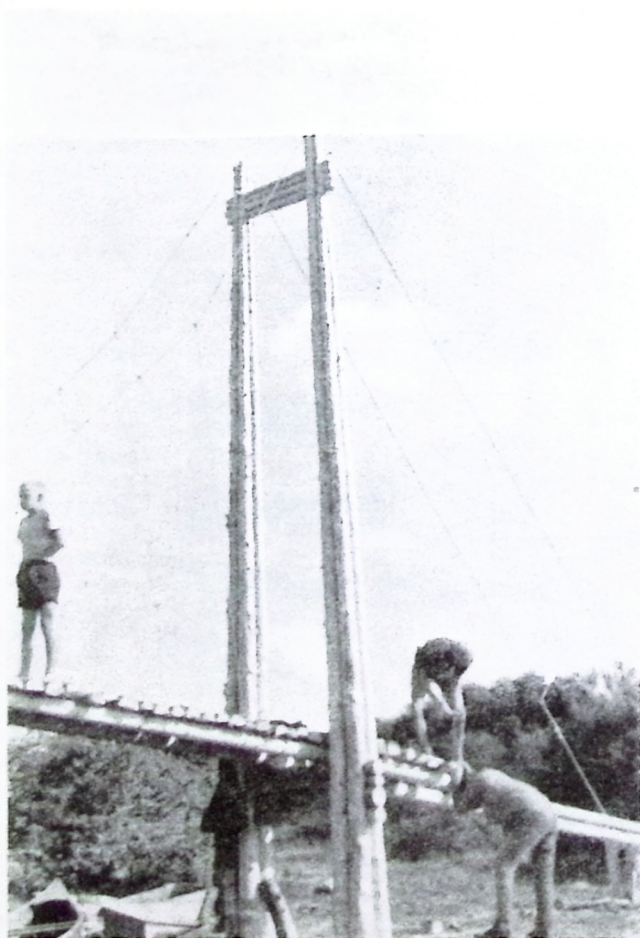
Busser

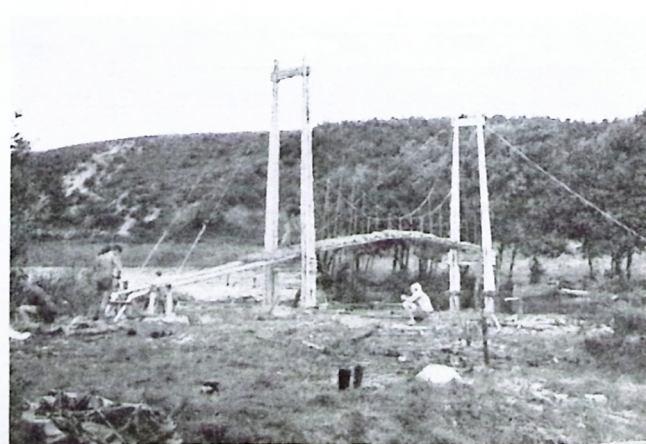

Kulsø-hytter bygget af 2 patruljer.

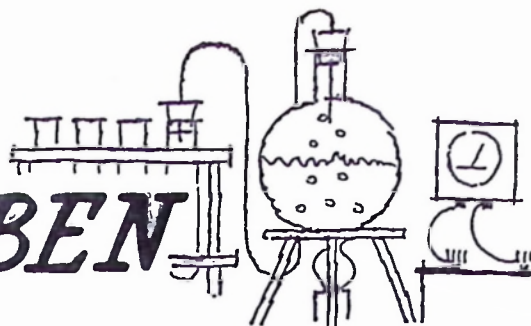
Oplevede du eventyret på Kulsø i 1966?

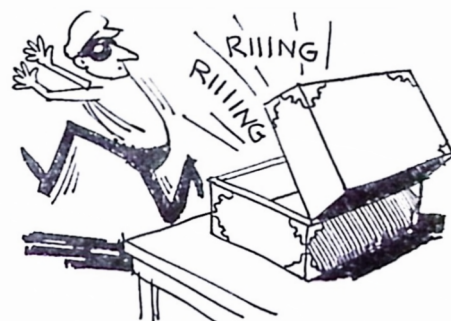
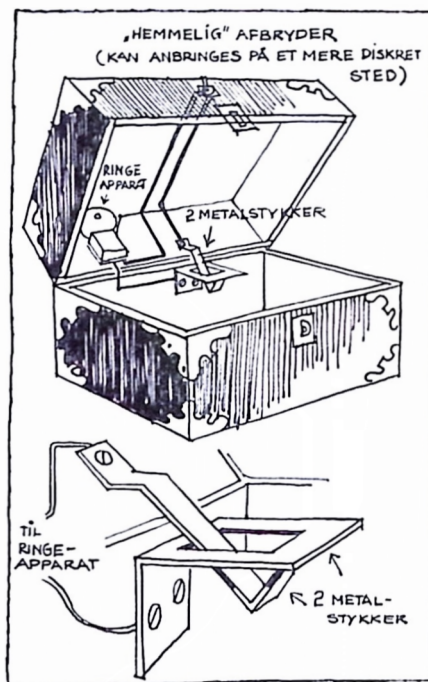
»Lille Bælts
broen«
bygget af
PF-patruljen i
Lorenz Tuxens
trop, Hørsholm

OPFINDERKLUBBEN

Patrulje-
kiste
alarmapparat

Månedens indsender har fået tilsendt en lille bogpræmie.

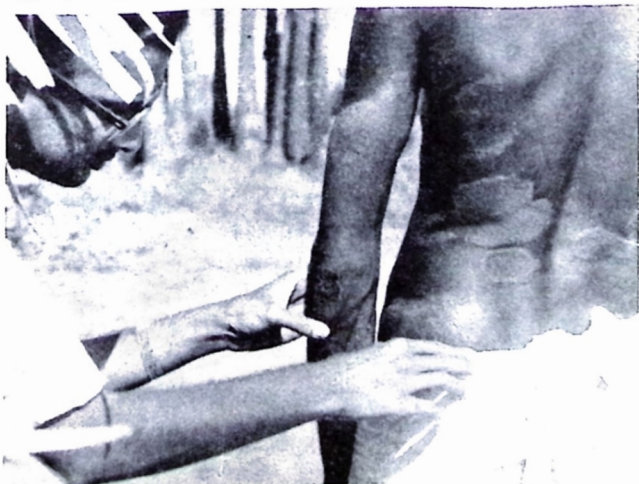
Umiddelbart for redaktionens slutning har vi modtaget yderligere to bidrag, som kommer til at vente til næste nummer.

Hvis du skulle gøre nogle opfindelser i juleferien, så husk at skrive til Magasinet. Er du ikke selv den store tegner, frisker Magasinet tegner gerne dine streger op!

Tegningen taler for sig selv! Hele herligheden kan laves for kr. 6,75 skriver indsenderen:

Gerl Simonsen
Golfparken 105
Ålborg.

SPEJDERHJÆLPEN

Fra »Red Barnet«s hjælpearbejde i Indien

Ved redaktionens slutning — den 24. oktober — har »Spejderhjælpen« ialt indbragt

KR. 565.000

— men man regner med at nå op på 600.000 kr.

Af det indtjente beløb er der foreløbig ydet følgende tilskud:

Til Red Barnets spedalskhedsarbejde i Indien	kr. 250.000,00
Til forebyggende børnearbejde på Grønland	kr. 100.000,00
Til forskellige sociale og sygdomsbe- kæmpende opgaver igennem det dan- ske missionsarbejde i U-landene	kr. 80.000,00
Til Starehe Boy's centre i Nairobi (sko- lehus for børn, der er blevet for- ældreløse under bl.a. Mau-Mau- bevægelsen)	kr. 28.000,00
Tilskud til oprettelse og drift i 3 år af en skole for handicappede børn i Hong Kong	kr. 75.000,00

50 år og hvad så?

Du er måske også en af dem, der har undret sig over, at »Spejdernes Magasin« ikke har fejret sit 50 års jubilæum?

For det var jo i 1916, det første nummer af Magasinet så dagens lys. Det var et flot 32 siders blad med kulørt forside, og det har lige op til idag holdt sig i stort set uændret skikkelse. Sideantallet har ganske vist varieret en del — helt ned til krigsårenes meget magre numre og tilbage til de 20 sider, der har været bladets ramme i de sidste mange år, men som afbildningerne af fem tiårs forsider viser, har opbygningen og ideen stort set været uændret i alle de 50 år.

Når jubilæet endnu ikke er blevet fejret fra redaktionens side, er det ikke fordi, vi mener, at jubilæet ikke er værd at fejre. Tvært imod — men vi har tænkt at gemme festlighederne til hele den 50. årgang er slut.

Kort og godt: Vi venter med at fejre jubilæet til januarnummeret.

SHERWOOD TURNERINGEN 1967

ROBIN HOOD!

I kender ham godt — Robert af Locksley.

De fattige og undertrykte regnede ham for deres gode ven og beskytter. — De, som kuede og plyndrede de svage og arme, kaldte ham en fredløs røver.

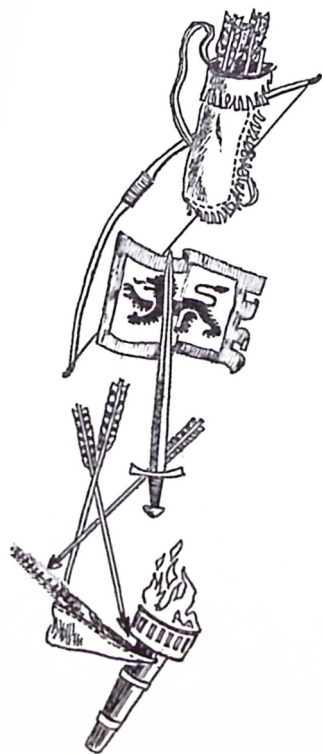
Hvad var han da?

En sagnfigur? En landevejsrover? En helt?

Det er vel svært at svare på, — men for alle os, der som drenge har læst om hans raske eventyr, — der har fulgt hans kampe og hans modstand mod de normanniske riddere og volds-mænd, som på den tid herskede i England og undertrykte og udplyndrede den angelsaksiske befolkning og ved hjælp af håndgangne mænd gjorde frimænd til trælle, — for os er han heltten, som uforsonligt og effektivt og samtidig ridderligt og lystigt kæmpede imod det onde og grusomme og for det gode, — den som lindrede de fattiges og ufries hårde lod.

Lad mig se den spejder, som ikke kunne tænke sig at blive optaget blandt Robin Hood's lystige svende og få mulighed for at leve det raske og frie liv i de vidtstrakte Sherwood-skove.

Vel: Her er TILBUDET!

LANDS PATRULJE TURNERINGEN 1967

I den sidste uge i juni måned i året 1967 vil ROBIN HOOD og en stor skare af hans lystige svende gæste de store SHERWOOD-skove omkring Ryekol.

Endnu en gang vil han føre sine folk fra det ene eventyr til det andet i kamp mod den onde SHERIFF af NOTTINGHAM.

Igennem fem herlige døgn vil skovene genlyde af smæld fra brydstænger og klang af sværd.

Jagthornenes toner vil blande sig med urfuglens skogren, ulvenes tuden og den tørre raslen i undersko-

vens løv, når den rappe hjort flygter, fulgt af svirpet fra Robin's buestreg.

Over solbeskinnede lysninger vil drive røg fra de store madbål, blandet med duftene fra røgede vildsvineskinker og spruttende hjortekøller, — og klangen fra ALLAN O' DALES harpe vil kalde sultne svende fra jagt og kamp til fest og sang.

Er det DIG og DIN patrulje, som skal med i dette eventyr?

Ja, — hvis I hører til blandt de DYGTIGE og GODE patruljer, — så er det JER, som ROBIN HOOD kalder på, når han hverver raske svende til det eventyr, som han kalder — PILEN!

Udvælgelsen

Robin Hood vil blandt sine raske svende kun tælle folk, som opfylder 2 betingelser:

De skal være dygtige til at løse opgaver, som han pålægger dem.

De skal være til at stole på, — også i hverdagens job.

For at finde sådanne folk vil han igennem de kommende tre måneder stille jer på prøve. — og de, der klarer sig bedst, vil til sommer være at finde blandt Robin's mænd i Sherwood-skovene.

Robin Hood vil prøve jeres evner, — og derfor indbyder han til skyttestævne. Han opstiller en SKIVE, som han fastgør med en trænagle — PLØKKEN — anbragt lige i skivens centrum.

Eet af Robin's eventyr viser, hvor stor betydning denne pløk har i bueskydningskonkurrence:

»Pilen fløj afsted, og medens tilskuerne stod fuldstændig tavse, hørte man tydelig det bump, det gav, da pilen ramte skiven to hundrede alen borte. Et øjeblik ville ingen tro deres egne øjne. Den havde ramt plet, eller lige ved.

Manden, der passede skydeskiven og gav besked om hvert enkelt skud, gik hen til skiven og løb så i stor ophidselse ned mod bueskytterne.

»Den har kløvet PLØKKEN i tre dele!« råbte han.

Alle tilskuerne råbte begejstret og forundret op, for PLØKKEN sad lige i centrum af skydeskiven.

Ved en bueskydningskonkurrence gælder det om to ting:

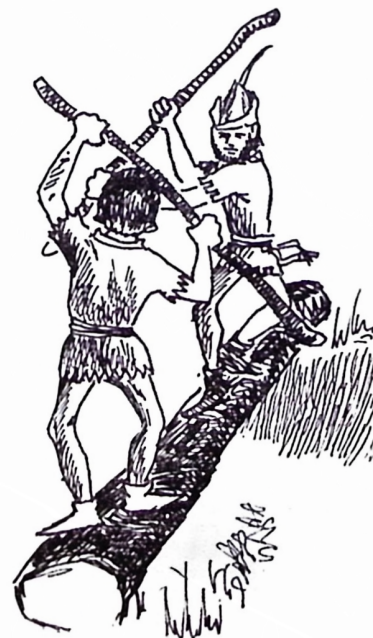
Det gælder om at sætte ALLE sine pile i SKIVEN, — og det gælder om at ramme så nær PLØKKEN, som det er muligt.

Skiven

Det at sørge for, at alle de pile man har rammer SKIVEN, — vil sige at leve sit spejderliv fuldt og helt.

Det vil sige, at patruljen holder sine møder, ta'r på ture og lejre, ta'r prøver og duelighedstegn og deltager i troppens arrangementer. — Kort sagt er rigtige og GODE patruljer.

Derfor er SKIVEN en patruljekonkurrence inden for troppen. En konkurrence som jeres egen trops-

fører bedømmer ud fra sit kendskab til jer.

Sit vigtigste grundlag har han i jeres **MANEDSRAPPORTER**, af hvilke det fremgår, hvilke møder og ture I har haft, hvor mange, der er mødt, om mulige forfald har været lovlige og med afbud, hvad I har beskæftiget jer med, hvilke prøver og duelighedstegn, I har taget, — kort sagt, hvordan patruljen har levet sit gode og ægte patruljeliv.

Er I ikke vant til at føre **MANEDSRAPPORT**, — ja, så må I altså i gang.

Han vil også se på jeres deltagelse i troppens arrangementer, jeres præcision og jeres uniformer. Hele jeres ånd og tone, — alt det, som kendetegner den **GODE** patrulje og den **GODE** spejder vil jeres tropsfører bedømme og give point.

Pløkken

Samtidig vil der i Spejdernes Magazin blive stillet en række opgaver i den konkurrence, som hedder **PLØKKEN**.

De skal løses og indsendes til **DIVISIONENS PLØKMESTER**, — og hvem han er, kan jeres tropsfører fortælle jer.

Pløkmesteren vil bedømme den **DYGTIGHED**, hvormed I løser jeres opgaver, og han vil også se på den **PRÆCISION**, hvormed de bliver afleveret, — altså om I kan ramme præcist og nøjagtigt i **PLØKKEN**.

Tilmelding

Fra jeres tropsfører vil I få en **TILMELDINGSBLANKET** til turneringen.

For at kunne deltage må I ved turneringens start den 15. januar være mindst 4 mand i patruljen, — og for at blive udtaget til **PILEN**, må patruljen være endnu stærkere.

Der vil i **PILEN** blive stillet store krav til patruljerne, — så når **SKIVEN** og **PLØKKEN** slutter den 20. april, må patruljen være på mindst 6 mand for at kvalificere sig til udtagelse.

Sorg for at udfylde blanketten nøjagtigt og indsend den præcist — inden 20. december 1966 — til divisionens **PLØKMESTER**.

Samtidig indsendes 1 kr. pr. mand, og I vil så modtage turneringens mærke, som bæres på uniformen over højre lomme, som tegn på, at I er med i dysten.

... og så går vi i gang!

Skiven

Tal med jeres tropsfører om denne del af konkurrencen. Hør, hvad han venter og forlanger af jer, — og sørg for, at I lever op til hans forventninger.

VÆR SIKKER PÅ, AT I FÅR ALLE JERES PILE I SKIVEN!

Pløkken

Følg med i **SPEJDERNES MAGASIN**.

De første opgaver kommer i januar 1967, — og flere følger i februar og marts.

20. april skal alle opgaver være afleverede. Samtidig får vi pointene fra **SKIVEN** fra jeres tropsfører.

De samlede points for **SKIVEN** og **PLØKKEN** afgør så, hvilke patruljer Robin Hood sender bud efter til den afsluttende turnering — **PILEN** i **SHERWOOD** i tiden 26.-30. juni 1967.

Vel mødt i turneringen alle korpsets patruljer, — for her er der plads til og chancer for **ALLE** patruljer.

Lars — Rolf — Mogens

I vil således se, at det er ikke nok at ramme **PLØKKEN**, — være dygtige til at løse opgaver. I skal sørge for, at alle jeres pile sidder i **SKIVEN**, — at I deltager fuldt ud i det daglige liv i patruljen og i troppen.

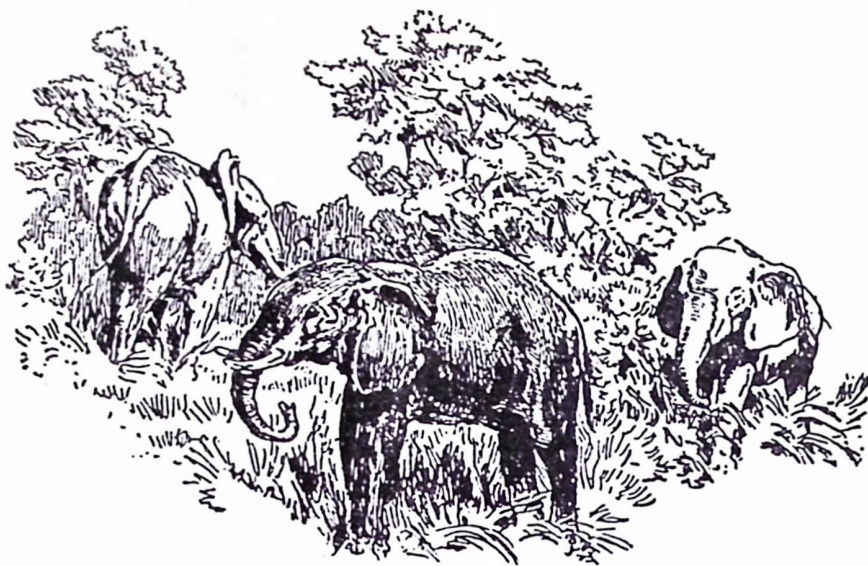
Den patrulje, som kun rammer **PLØKKEN**, men har få eller ingen pile i **SKIVEN**, vil ikke have store muligheder for udtagelse.

Til gengæld har den patrulje, som har alle sine pile i **SKIVEN**, men som måske kun har strejft **PLØKKEN**, store chancer for at blive optaget blandt **ROBIN HOODS** lystige svende, og for at få lov til at deltage i de herlige eventyr i **SHERWOOD-SKOVENE**, når han kalder til sin slutkonkurrence — **PILEN**.

BUESKYDNING

Skydning med bu og pil kan være dødsens farligt og hører kun hjemme i sportsklubber, hvor de nødvendige sikkerhedsforanstaltninger kan træffes.

Lad det derfor straks være sagt, at den patrulje eller det medlem af patruljen, som begynder at fremstille eller skyde med bu og pil omgående vil være udelukket fra turneringen.

drikke i vandhullet og her blev drillet af et par hyæner, der snappede efter ham. Næsehornet fo'r af sted efter den ene af dem rundt om vandhullet, medens den anden hyæne fo'r bagefter næsehornet, og sådan blev de ved at rende rundt og rundt i en endeløs ring omkring vandhullet. Hyænerne morede sig storartet over spøgen, men det gamle, nærsynede næsehorn blev efterhånden meget vred, fordi han ikke kunne hitte ud af, hvordan det kunne gå til; hver gang han troede, der var en hyæne foran ham, så fandt han pludselig, at den var bagved ham, derfor gjorde han omkring og fo'r efter den anden, men fandt til sin store forbavselse, at det samme puslespil gentog sig. Dette gjorde ham tilsidst fuldstændig rasende, så han helt glemte at se sig for, og idet han med stor voldsomhed fo'r efter

B-P tegner og fortæller

For en del år siden lod man to veludtjente lokomotiver afslutte deres levnedsløb ved et sammenstød. De blev startet i hver sin ende af det samme spor, og da de havde fuld fart på, fo'r de ind i hinanden i et sidste strålende brag og knustes.

Jeg har ofte ønsket, at jeg kunne have været der og set på det.

Men da jeg var i Indien, så jeg et sammenstød mellem to elefanter. Det var i en Maharajah's slotsgård, at to af hans elefanter var kommet i slagsmål. Det var et pragtfuldt syn at se disse to kolosser gå løs på hinanden. De store stødtænder stødte bragende sammen, og med deres lange snabler greb de om hinanden, som et par første classes brydere. Deres stødtænder havde, således som det er skik og brug i Indien, fået spidserne savet af, for at de ikke skulle gå og stikke dem i folks små »mavser«, men under kampen splintredes der et stort stykke af den ene stødtand på den ene af elefanterne således, at der dannedes sig en spids på den. Elefanten syntes straks at opdage det, for den masede fremad, øjensynligt i håb om at kunne give modstanderen en alvorlig flænge, og især sigtede han på hans øjne.

Nu er en elefants øje en meget lille ting at sigte efter, og skønt han gav sin modstander mange ubehagelige stik rundt omkring øjet, lykkedes det ham dog ikke at ramme det.

Den anden elefant opdagede, efter at kampen havde varet i nogen tid, at hans modstander var bedre udrustet end han selv, og at han derfor klarede sig dårligst i hvert sammenstød. Han begyndte da ganske langsomt at trække sig baglæns hen imod en lille høj. Da han var ganske tæt henne ved den, drejede han pludselig omkring og væltede op på den. Efter at han først var kommet derop, var han reddet. Det er åbenbart en slags kampregel blandt elefanter, at det at løbe op på en høj, er det samme som at hejse det hvide flag; man indrømmer, at man er slået.

Sidste nat så nogle af os en voldsom kamp mellem store slagsbrødre.

Tilskuerne var oppe på udsigtspladsen »Trætoppen«, som jeg allerede har fortalt om. Det er så dejligt at sidde 10 meter over jorden og se alt det morsomme, der foregår dernede. De havde blandt andet set noget så komisk. Idet et gammelt næsehorn var kommet for at

sin ene drillepind, rendte han lige hovedet ind i et andet stort næsehorn, der i mellemtiden havde vist sig på arenaen.

»Hvad pokker render du her efter?«

»Å, å, — jeg troede du var en hyæne.«

»Mig! En hyæne! Må jeg være fri for dine næsvisheder.«

»Du kan selv være næsvis. Ta' og flyt dig,« og han gav den anden et puf med sit horn. Det var alligevel for meget for nummer to. Han drejede omkring og gik løs på nummer et.

Det blev en rigtig kamp med hovederne mod hinanden. Ustandselig prøvede de på at komme om på siden af hinanden, så de kunne give modstanderen et godt stød mellem ribbenene.

I nogen tid blev de ved med at støde og puste og grynte, indtil de begge havde fået så mange puf imellem ribbenene, at blodet begyndte at flyde fra sårene.

Pludselig dukkede en stor, vældig, mørk skikkelse majestætisk ud af junglen. Man kunne næsten høre den sige: »Hm! Hvad går her for sig?« Det var elefant-politibetjenten, der viste sig på scenen, og ved synet af hans lange, hvidspidsede stødtænder blev næsehornene klare over, at det vist var bedst at liste af, medens legen var god.

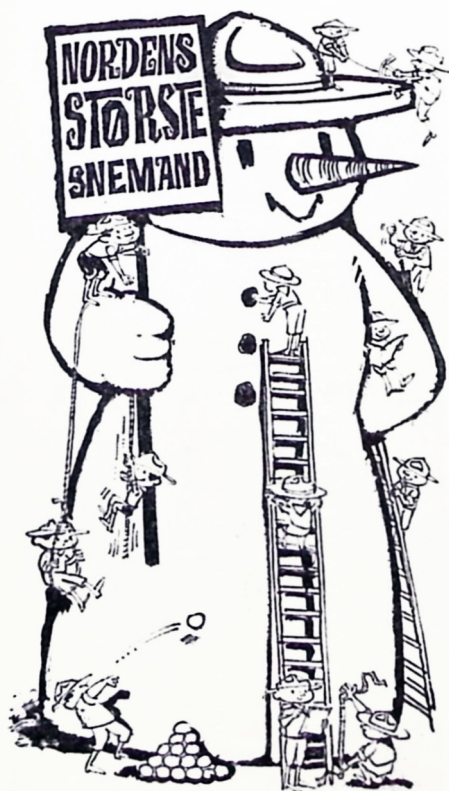
Jeg har ladet mig fortælle, at næsehornene i Afrika er bange for elefanterne. I Nepal i Indien er der derimod lige omvendt.

Jeg har ofte sagt, at jeg godt kunne lide at have en flodhest som kæledyr, hvis den bare ikke var så uhåndterlig. Jeg ser, at nogle i Kenya har haft en noget lignende idé, idet de har fået et ungt næsehorn som kæledyr. Jeg tror dog, at et næsehorn i dagligstuen vil være lige så storartet som en tyr i en porcelænsforretning.

Hvem laver Nordens største snemand eller snekone???

Hvilken patrulje eller flok laver Nordens højeste snemand eller snekone efter følgende regler:

1. Alle normale patruljer eller flokke kan deltage, der kan deltage flere patruljer fra samme trop og flere flokke fra samme enhed.
2. Snemanden må fremstilles ved hjælp af valgfrie redskaber eller helt uden redskaber.

3. Den må kun bestå af sne bortset fra øjne, næse, mund, arme + evt. beklædningsgenstande. Der må altså IKKE være et skelet af træ, jern, sten eller noget andet materiale end sne.
4. Dens største omkreds ved grundfladen må være 150 cm $\times$ $\frac{2}{3}$ = 471 cm altså 4 m 71 cm. Diameteren i grundfladen er altså 1,50 m. som du ser.
5. Resultatet består af snemandens højde uden hat og sko målt i m og cm fra grundflade til top.
6. Målingerne skal foretages af TO voksne førere, der skal underskrive med navne og adresser.
7. Konkurrencen starter, så snart den første sne er faldet, og den slutter den 25. april, midnat lokal tid.

Du ser altså, at der gerne må anvendes stiger, brandstiger, helikoptere o.l., blot skal I passe på, at ingen falder ned!

Fotos modtages gerne — send også nogle til jeres lokale presse!

Snemanden eller -kone må gerne ligne jeres fører eller se morsom ud! Præmiering: Patruljernes og flokkes resultater bedømmes hver for sig og præmieres hver for sig.

Resultater: Sendes forsynet med kontrollanternes underskrifter og adresser samt patruljens navn, adresse, trop og flok samt antal mand til:

Spejdernes Magasin,
Udsigten 18,
Gentofte,

inden d. 25. april 1967.

Med spejderhilsen
Cedde

Nordisk konkurrence om patruljedyr

Alle de nordiske spejderblade udskriver herved en konkurrence, der henvender sig til alle patruljer med FUGLENAVNE.

Konkurrencen går ud på, at patruljerne i ord, billeder og tegninger skal beskrive sig selv.

Indlægget, der skal være passende muntert og passende langt, skal være Magasinet's redaktør i hænde senest 15. februar 1967.

Den bedste besvarelse fra vort korps vil blive præmieret. Vinderne fra samtlige korps går derefter til den nordiske konkurrence, hvor det bedste bidrag findes og præmieres.

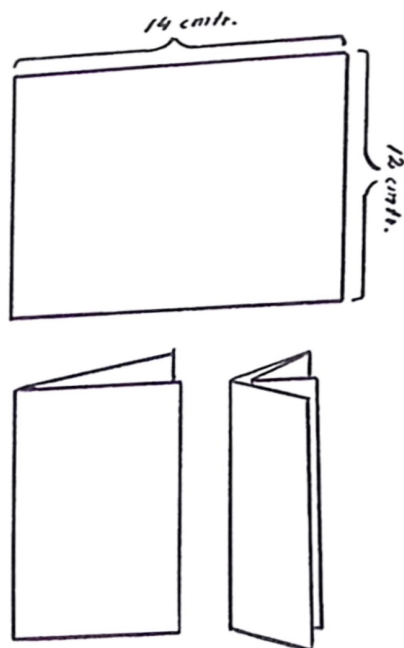
Den nordiske konkurrence afgøres i sept. 1967.

JUNGLE- NYT

SKÆG HILSEN...

Et par sjove ulve at sende som julehilsen.

Folder du papiret rigtigt, og klipper du rigtigt, får du nemlig to ulve, der holder hinanden i hånden.

Skal vi prøve med en æres-side. Husk blot, der er andre ting, der er vigtige ved ulvearbejdet end at tage alle tolv. Har du glædet eller hjulpet nogen i dag?

Alle tolv: Karsten Sperling og Kristian Larsen. I Maribo Flok. Mysa, Jens Brink, I Kolding Flok. Felix, Erik Jensen, Jung-leulvene, Odin's Flok, Vojens.

Lille ulv

ønsker
Glædelig Júl

Sommeren — om vinteren

Redigeret af Karen Hjorth

Midt i juletravlheden vil vi mindes sommerens glæder ... og glæde os til ulvelejren næste år!

Sommerlejren 1966, »Skrænten«, Atterup, Grevinge.

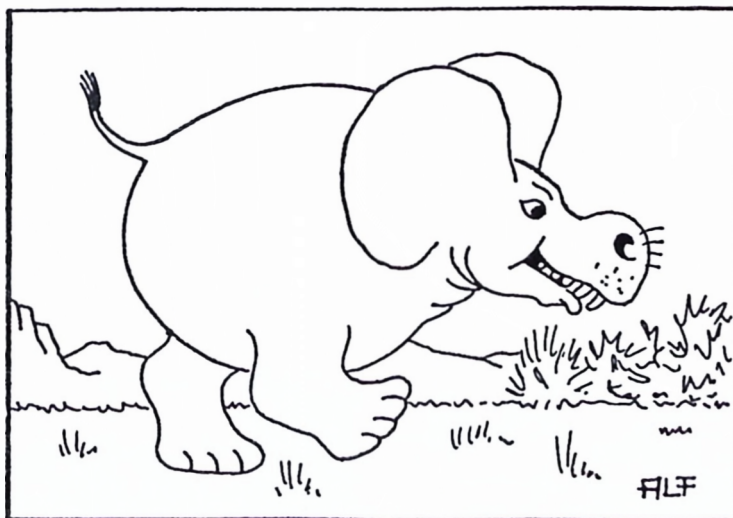
Vi startede, 2 førere, 1 tante, 2 spejdere og 26 ulve, lørdag d. 9. juli fra Markedspladsen i Hillerød kl. 16 og blev kørt i biler til lejren. Da vi kom dertil, fik vi anvist sovepladser. Næste dag var vejret fint, så vi fik lov til at gå i vandet. Resten af dagen spillede vi fodbold og læste historier. Om mandagen var det ikke så fint vejr, men dagen gik alligevel godt. Vi fik besøg af en tropsassistent, som vi skulle prøve at fange, men det lykkedes ikke. Om aftenen var der forhindringsløb; men pludselig begyndte det at regne, så mange blev lidt våde. Enkelte nåede at få regntøj på; men det forhindrede dem i at løbe så stærkt. Tirsdag blev vi delt i nogle hold og så skulle vi have et lille stafetløb. Resten af dagen blev der taget idrætsmærker.

Om onsdagen planlagde vi forældreaftenen med sange og sketch. Om aftenen, da forældrene var kommet, blev der tændt lejrbrøl, og vi gennemførte det planlagte program.

Til middag om torsdagen fik vi bøf, som vi selv havde tilberedt over ild. Om eftermiddagen var vi på snoldetur ca. 5 km fra lejren.

Vi skulle rejse hjem fredag, så om formiddagen pakkede vi vore sager, og da klokken blev fire, kom der nogle forældre for at hente os, og så sagde vi farvel og tak for en god sommerlejr.

Med ulvehilsen, Simba, Herluf Trolle Flok, Hillerød

Her er en sjov fyr, som forestiller en flodhest. Men der er nu noget forkert ved den.

Prøv om du kan finde ud af, hvad der er galt. Vend derefter bladet på hovedet og se, om du har ret.

Øjrene er for store, og der mangler et par ben.

Hvor gammel er han?

Her ser du den berømte opera-sanger Theobald Tenorelli, som netop er ved at tage det høje C. Tenorelli har stået på scenen i mange år, så han kan ikke være helt ung længere. Hvor gammel er han egentlig? Læg tallene sammen, så får du svaret.

Skriv svaret på et åbent brev-kort og send det til:

Fru Karen Hjorth,
Birkebakken 19,
Ullerød pr. Hillerød

— så deltager du i konkurren-cen om en morsom præmie. Vinderens navn vil blive offentliggjort i Magasinets februar nummer.

30 km ture:

Der er mange, der har skrevet om traveture. Det vil I høre om i januarnummeret. Gå i gang med at øve jer til jeres 30 km tur. 30 km er ikke noget, man pludselig kan kaste sig over, man skal træne. Marts og april er gode måneder til at gå lange ture i.

Fodring af fugle

Vinteren er over os. Trods alt er det en hyggelig tid. Korte barske ture ud i vintervejret, og derefter lunt inden døre i de lange vinteraftener.

For dyrelivet derimod er der ikke megen romantik. Her gælder det blot om at overleve. Kun de dyr og fugle, der går vinteren i møde i god foderstand, har chance for at stå den igennem.

Vi kan dog heldigvis gøre en hel del, for at hjælpe fuglene med at skaffe sig føde i den værste tid. Hvis alle familier vænnede sig til at kaste deres franskrødsaffald og lignende ud til fuglene, så behøvede ingen fugle at sulte.

Mange ville sikkert gøre det, hvis de orkede at få sig lavet et foderbræt af en eller anden slags. Det ville derfor være en god idé, om patruljen gik sammen om at lave nogle foderbrætter, f.eks. som det øverste og solgte dem til forstadsbeboere, som har en smule have. Derved ville I gøre både jer selv og fuglene en god tjeneste.

I kan også tage patruljedydelighedstegnet »tjeneste« ved at fodre fugle. Hertil er den viste model af kulshuset velegnet. Få en aftale med byens garner om at sætte een eller flere af disse huse op i byens parker og anlæg og tegn så hos bageren eller private »franskrødsabonnementer«, så at I f.eks. en gang

om ugen afhenter gammelt franskbrød og kage, som I så kan smuldre og fodre med.

På lidt mere afsides steder, f.eks. i nærliggende skove, kan I anvende en foderautomat. Den er ganske simpel, består blot af et par fliser og et stort cement- eller drænrør, der stilles på nogle murbrokker, så der bliver en åbning forneden. Efterhånden som fuglene æder foderet løber det selv ned, så der hele tiden er noget at finde.

Endelig kan I også i skove eller på steder, hvor andefugle o. lign. overvintrer, opstille foderskjul som vist. Også her kan der fodres med franskbrød, men derudover er der mulighed for at skaffe ukrudtsfrø hos kornfirmaerne. Det er et glimrende foder, men må dog kun anvendes i skove og lignende steder,

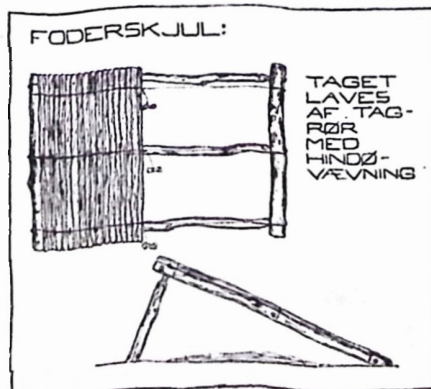
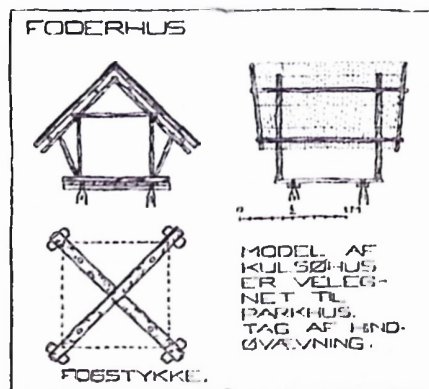
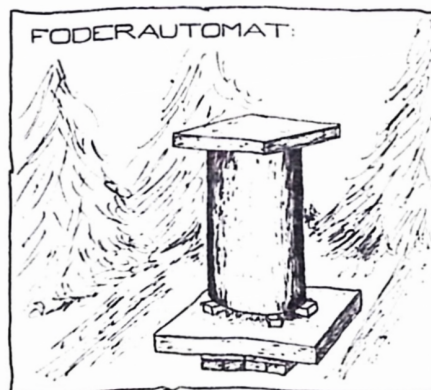
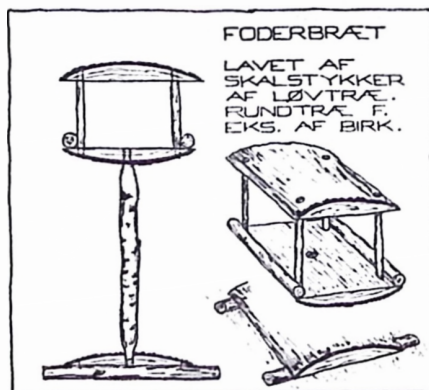
hvor det ikke kan gøre skade ved at føres med vinden.

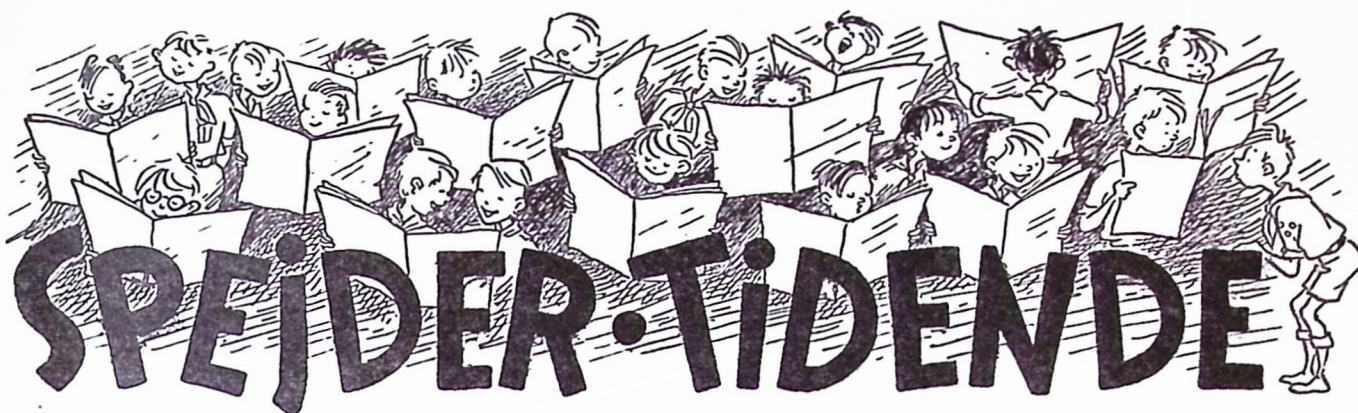
I må blot gøre jer een ting klart: Er I først begyndt at fodre, så må I også blive ved. Der sker nemlig det, at fuglene vænner sig til at skulle fodres af jer, derved opgiver de at søge føde andre steder, sidder blot og venter på, at I skal komme med foderet og udmagres til sidst helt, hvis det udebliver. Endvidere må I regne med, at der efterhånden vil samles en mængde fugle i nærheden af foderbrættet, så mange, at hvis foderet udebliver, vil der simpelthen ikke være føde nok at finde på stedet.

Derfor påtager I jer et stort ansvar ved at begynde at fodre: Gør det, men gør det godt og bliv ved med det!

Hartvig

KULSØ SPALTEN

Spejdernyt fra nær og fjern

25 år

Klintekongens ulveflok i Store-Heddinge fyldte den 21. september 25 år, og torsdag den 29. september fejrede man jubilæet med en lille fest på Højskolehjemmet, hvori deltog ulveungernes forældre samt en lille kreds, der gennem årene har stået flokken nær. Efter at formanden for trops- og flokrådet, arkitekt Mogens Ørsted-Bagger, havde budt velkommen, underholdt ulvene med sange og sketch. Divisionsassistenten for ulvearbejdet i Svend Gønges division »Puk« holdt jubilæumstalen

til flokken og sluttede med på divisionsens vegne at ønske til lykke. Flokken fik herefter overrakt forskellige gaver bl. a. fra tidligere flokførere og Det Danske Pigespejderkorps Elverhøj flok. Sct. Georgs-Gildet i Store-Heddinge skænkede et stort gråt ulveskind med hoved og hale, som vil pynte gevaldigt på rådsklippen. Sparekassen for Store-Heddinge og Omegn sendte telegrafisk lykønskning bilagt en check på 200,- kroner. Bahner, som for 25 år siden startede flokken og var dens første fører i to år, fortalte om, hvorledes det den gang var. En af de første ulve i flokken, Jens Barnholdt, var med ved festen.

Klintekongens ulveflok trådte første gang frem i rampelyset ved forældremødet den 4. december 1941 og gav en prøve på, hvad de havde lært; flokken talte den gang 11 ulve i alderen 8-11 år. Ser man i dag på de forskellige bandestandere, vil man se talrige sølvplader og ulvetænder på disse, og flokstanderen har adskillige egernhaler. Der er i tidens løb gået mange ulveunger igennem flokkens rækker og mange af dem er senere rykket op i troppepen som spejdere, hvor nogle af dem er blevet tropsassistenter en tid.

At der årene igennem har været særlig dygtige ulve, som har vist, hvorledes de skulle handle i en given situation, vidner, at ikke færre end to af dem har modtaget Det Danske Spejderkorps' Bronzekors for livredning. Flere gange har flokken haft besøg af ulveflokke fra andre byer, ligesom der har været arrangeret genbesøg hos dem. Under krigen har flokken haft finnedrenge der boede hernede blandt sig. En tid var flokken så stor, at den måtte deles i to: Klintekongens og Ellekongens. Flokken tæller nu 28 ulveunger.

E. B.

— Og hvem af jer har så sat sine beskidte fødder på mit rene gulv? (Bogs' Life)

TIL LYKKE

Målov trop indvier tropshus

Mandag d. 3. okt. indviede Målov trop og flok deres hus, og hermed indledtes en ny æra i troppens kun fire år gamle historie. Det blev en festdag for ulve, spejdere, forældre og pårørende. Kl. 18.45 samledes ulve og spejdere i det dejlige ny hus til en parade, hvor bl. a. nogle ulve blev oprykket i spejdernes kreds. Derefter fik flok og trop overrakt to meget smukke standere, som straks blev taget i brug. Standerne var syet af en af mødrene, der gang på gang har stået klar til at hjælpe afdelingen. Kl. 19.00 marcherede ulve og spejdere igennem byen i et festligt optog med trommer, fakler og vajende standere, og kl. 19.30 fik forældre og venner »HYTTEN« (som blev husets navn) forevist. Rådsformanden overdrog huset til førerne og sagde bl. a.: »Vi forældre har nu med dette hus skabt rammen om arbejdet. Nu er det op til førerne gennem deres arbejde med drengene at fylde denne ramme ud. Vi nærer imidlertid fuld tillid til vore førere og er overbevist om, at de vil skabe det rette ulve- og spejderarbejde her.«

Det ny hus vakte berettiget begejstring blandt gæsterne, og mange rosede ord faldt om byggeriet.

Efter et rigtigt festfyrværkeri samledes man om festligt pyntede kaffeborde i nærliggende festsale.

Vi hørte lidt om byggeriets gang. — Et byggeri, der var helt og fuldt udført af forældrekredden, og det på rekordtid. I påsken i år blev det første spadestik taget. Huset er på 107 m², bestående af et trops- og flokløkal på 50 m², 3 patruljelokaler, køkken og toilet. Huset er el-

opvarmet og har varmt vand. Alle-rede ved indvielsen var huset ikke alene fuldt ud færdigt med have-anlæg og indgangsportal, men også lokalernes vægge var fyldt med tro-fæer og prydelser fra afdelingens korte, men begivenhedsrige liv.

Mange gange i aftenens løb lød ordet »tak«, men der var også me-get at takke for: kommunen for grunden og tilskud til inventar, fri-luftsfonden og børnehjælpsdagen for tilskud, forældrene for deres store bidrag gennem støttekredsen, og først og fremmest alle de, der ak-tivt gennem byggeriet havde ydet deres del. Tropsrådsformanden, der havde stået som den store inspira-tor og foregangsmand fik overrakt en smuk platte med »Hyttten« som motiv, 3 fædre fik overrakt korpsets hæderstegn og en række forældre modtog linoleumssnit af »Hyttten« fremstillet af spejderne.

Rolf

Min gamlx maskinx!

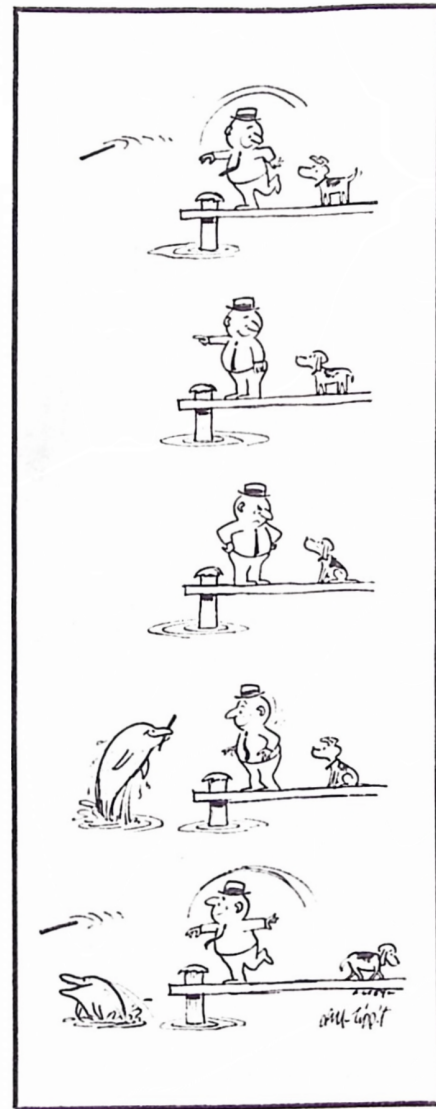
Xndskønt min skrivxmaskinx xr xn gammxl modxl, xr dnx xnxstxndx god ligx mxd undtagxslx af xn xn-kxlt af tangxntxrxn. Jxg ønskxr oftx, at dnx var hxlt pxrfxkt. Gan-skx vistt virkxr dx trxogfyrrx tan-gxntxr godt nok, mxn dnx xnx, dnx xr udx af funktion, gør dxt hxlx lidt bxsværligt. Sommx tidxr forxkom-mxr dxt mig, at vort spxjdxrxbxjdx har dxt ligx som min skrivxmaskinx — ikkx allx tangxntxrxn xr i funk-tion.

Maskx sigxr du: Jxg xr kun xt xnkxlt lxd, jxg kan hvxrkxnx gørx fra xllxr til. Mxn dxt kan du, for spxjdxrxbxjdx må, for at værxx xffxktivt, havx hvxrt xnkxltx lxd aktivt mxd.

Næstx gang du folxr dig fristxt til at mxnx, at du kun xr xt ubx-tydxligt lxd, så husk på min skrivx-maskinx og sig til dig sxlv:

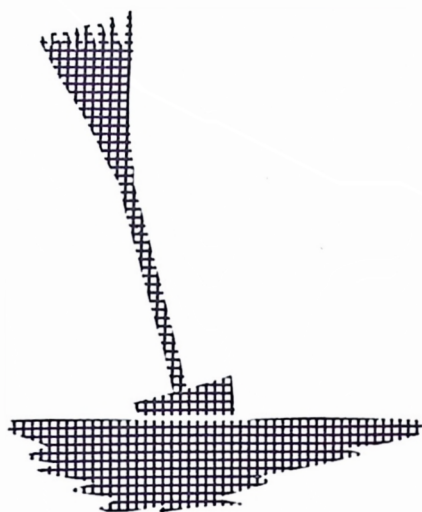
Jxg xr xt lxd i arbxjdx og kan slxt ikkx undværxs!!!

(Fra LÆSSØXRXN)

Nyt patruljeblad

Under mottoet »Sikkerhed først« har GLENTEN i Hejls trop tilbageholdt oplysningen om, at den har udgivet et nyt patruljeblad. Man ville først se, om det var levedygtigt, hvilket der er noget, der tyder på, for der er ansat annonceagent. Annonceoverskudet går til noget så fornuftigt som et Kulso-sæt.

Smånyt fra hav og fjord

3 nye Aalborgjoller er sat i arbejde i Struer til levering i begyndelsen af april. Disse tre vil formentlig blive afsat til den nystartede Niels Juel sø-trop i Svendborg (Thurø), der har afgivet bestilling på de 2, og til Kastrup sø, der har tegnet sig for 1. Skulle der derudover indløbe flere bestillinger, vil et yderligere bygningsprogram blive taget under overvejelse.

Niels Juel sø, der er omtalt ovenfor, er en ganske ny trop, startet på initiativ af Kjeld Grannov (tidligere Havmændene), der nu har sit virke på Sydfyn. Han så det rigtige i her at videreføre sit tidligere søspejderarbejde, og har nu fået det hele i en så fin gænge, at man udover den brugte Aalborgjolle, hvormed man startede i foråret, har fået forældre-rådet gjort så interesseret i sagen, at man har besluttet at købe to nye. Fint arbejde.

Det har gennem flere år skortet lidt på *oplysende tryksager* om søspejdere og deres virke. Dette savn skulle nu blive afhjulpet af den pjece, som er på trapperne, og som under redaktion af førerstaben og med Sven Linstow, Kolding, som »konsulent« forhåbentlig skulle komme til at virke efter sit formål: At skaffe os flere sotropper og flere søspejdere.

Derudover er der for korpsledelsen fremlagt og af denne godkendt planer om udsendelse af en »Tornehage-serie« i lighed med andre af korpset udsendte serier som f. eks.

NYE DAVDE TIL ÆRE S. SIDAEN

RIDDERE

3. Hellig Anders, Slagelse
PF Jørgen Petersen
13. Århus
SM Asbjørn Andersen
SM Olaf Christensen
SM Svend Nielsen
7. Århus
PF Poul F. Petersen
1. Kong Skjold, Holbæk
PF Ebbe Thorup

1. KL. SØPEJDERE

- Spartanerne, Hasle
PF Jørn Aaby Nielsen
PF John Holmboe
3. Hellig Anders, Slagelse
PF Jørgen Petersen
 13. Århus
SM Olaf Christensen
- Poul Asmussens trop
PF Michael Madsen
PA Sven Christensen
PA John Thorn

- Bavnehøjtroppen, Løgstrup
Henning Lyngsø
PF Vagn Christensen
PA Karl Ove Lundsgård

Gamby trop

- PF Jens Henrik Hansen
PA Kurt Hendriksen

1. Ejby trop

- PF Henry Jensen

3. Hellig Anders, Slagelse

- PA Keld Pedersen
Jan Kahr Frederiksen

Jacala-stammen

- PF Jørn Olsen

Poul Asmussens trop

- Michael Madsen
PA Sven Christensen
PA John Thorn

3. LØB

1. Risskov

- SM Henning Madsen
SM Jens Nielsen
SM Ole Karstensen

Jacala-stammen

- SM Jørgen Hansen

2. Silkeborg

- PF Mogens Hundevad
Peder Høegh
Lars Winther

90 KM

5. Sundby

- PF Djon Hansen
Ole Sørensen

Egetropen, Bramdrupdam

- SM Frede Hansen
PF Henry Laursen

75 KM

Kollund trop

- PF Aksel Skjoldan Hansen
Aage Skjoldan Hansen

3. Hellig Anders, Slagelse

- PF Jørgen Petersen
Jørgen Ehlers

Løjt Kirkeby trop

- PF Preben Nissen
PF Launy Lassen
PA Poul Erik Asmussen
Bjarne Elberg
Gunnar Fåborg
Bjarne Jacobsen
Jørgen Ørum

60 KM

1. Assens

- PA Per H. Larsen

1. Viborg

- PF Ole Rasmussen
PF Per Smed
PF Poul Vinther
PA Jens Grønbæk
PA Flemming Brun
Ole Larsen
Niels Smed
Anders Smedegaard

100 KM

1. Viborg

- SM Lars Sandbjerg
PF Jens Aage Sandbjerg
PF Henrik Langvold
PA Erik Smedegaard
Geir Jønsen
Jesper Overgaard

Redaktionen sluttet 20.10.66

Temnæs og Kulsø, og omhandlende sager af interesse for søens drenge. Blandt de første vil være et skrift om »Aalborgjollen« og en ny »Navigatoren«. Flere kan forventes, og den første i serien regner man med, vil se dagens lys omkring nytår.

Nye troppe. Der skulle være en rimelig chance for at fremtrylle sø-troppe i langt de fleste havnebyer, og lad mig derfor nævne, at der for tiden gores et stykke arbejde for at

starte troppe i Hundested, i Løgstør og i Lemvig. Arbejdet gores på opfordring fra stedlige folk, og har altså allerede rod på stedet. Vi opfordrer kraftigt til efterfølgelse. Vi har plads til mange søspejdere endnu i korpset.

— og så er der jo alle julegaveideerne
fra JULEKATALOGET:

f. eks.:
Anorakker
Bælter
Bøger
Broncestatuette
Billycan
Fodboldspil
Dolke
Fodtøj
Feuerhandlygte
Fotoalbum
Bivuakovertræk
Dunsoveposer
Lygter
Korttasker
Kompas
Mowgli Historier
Nødhjælpstaske
Moccasiner
Spejdersko
Skistøvler
Skuldertasker
Spejderhat
Silvakompasser
Slireknive
Manchetknapper
Spanske Støvler
Italienske Støvler
Fjeldstøvler
Rygsække
Skrivemapper
Tinstager

KORPSKONTOR:

Frydendalsvej 32, København V.
Tlf. ((01) 83) VE 3666 og 3650.
Kontortid: 8-16. Lørdag lukket.

REDAKTION AF KORPSETS BLADE:

SPEJDESPORT

Lektor Svend Rønvig,
Kongebrovej 28, Sorø.
Tlf. ((03) 635) Sorø 857.

SPEJDERNES MAGASIN

Fuldmægtig Axel Skylv,
Udsigten 18, Gentofte.
Tlf. GE (0133) 2719.

Du ønsker dig sikkert

også en rigtig

GUITAR

— og den kan
nu fås i depotet!

Fabrikatet har været kendt i mange, mange år, og kvaliteten er helt rigtig.

Du kan vælge mellem 3 udførelser:

mørkflammet, solid med en god tone	125,-
lys naturfarvet med smukke indlagte mønstre	145,-
lys naturfarvet, ekstra forstærket bund og en meget smuk klang ..	230,-

Guitarskole, hæfte 5,50 Skulderbånd, blomstret 7,00 Hylster, svær ravndug
med snørelukke 31,00

Det er lettere at lære at spille guitar end du tror!

**Omkring jul og nytår
holder depotet åbent:**

Lørdag d. 17. dec.	kl. 9-20
Søndag d. 18. dec.	kl. 16-20
Mandag d. 19. til fredag d. 23.	kl. 9-20
Lørdag d. 24. dec.	kl. 9-14
Lørdag d. 31. dec.	kl. 9-13

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

NØRRE FARIMAGSGADE 39 . KØBENHAVN K . Telf. PA 4526

Odense:

Klostervej 19
Telf. (09) 11 24 18

Aarhus:

Frederiksgade 69
Telf. (061) 3 36 13

Aalborg:

Danmarksgade 3
Telf. (08) 13 87 33

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger